

**РАЙНЕР МАРИЯ РИЛКЕ
III. БОГ МОЖЕ. АЛА КАК
ЧОВЕШКИ СТОН...**

Превод от немски: Петър Велчев, 1979

chitanka.info

Бог може. Ала как човешки стон
ще се провре през тази тясна лира^[1]?
В сърце, което само страст раздира,
не се издига храм на Аполон^[2].

И песента не дири тук блага,
нито пък е мечта осъществима.
Живот е песента. И бог я има.
Ала кога сме ние? Той кога

ще ни дари звездите и земята?
О, юноша, недей мисли, че връх
е любовта, изгаряща устата.

Не, забрави я. Отминава тя.
Да пееш в истината е друг дъх.
И вихър. Божи дъх. Сред пустотата.

1922

---

[1] *Тази тясна лира* — Чрез образа на „тясната лира“ Рилке изразява схващането си за творчеството като изпитание, което малцина могат да преодолеят. Този образ се свързва с евангелското изречение: „Понеже тесни са вратите и стеснен е пътят, който води в живота, и малцина са, които ги намират.“ (Мат. 7; 14) ↑

[2] *Храм на Аполон* — От противоречието между „Дионисиевото начало“ и „Аполоновото начало“ Рилке извежда „Орфеевото начало“ — основа на орфическата поезия. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.